

Dags för comeback för Jungfru Maria?

Utsikt över Lourdes på ett franskt vykort från 1925.

av Sven Fröberg

Den vackert belägna staden Lourdes i sydvästra Frankrike, är en av världens mest besökta vallfartsorter med sin källa med helande vatten. Av de omkring 7 000 personer som oförklarligt tillfrisknat av detta, har katolska kyrkan officiellt förklarat 67 av dem som mirakel.

Min speciella frimärks-samling med Jungfru Maria-motiv har skapat den något tillspetsade rubriken till denna berättelse. Världshistorien är full av dramatiska mysterier, och ett av de mest uppmärksammade är det som hände i den sydfranska lilla staden Lourdes 1858.

Vad försiggick där?

Vid en lugn och rofylld vesper, aftonsång, i den lilla kyrkan deltar den 14-åriga flickan Bernadette, ovetande om vad som väntar henne utanför kyr-

kan. Där står nämligen stadens hårdföre polisman redo att gripa flickan, och förhöra henne om den senaste tidens häftiga ryktesspridning och oroväckande skvaller.

Vad har hänt? På vilket sätt är Bernadette inblandad? Bernadette med sin trasiga uppväxt!

Greps av polis!

Vespern är slut och ut kommer Bernadette, och polismannen står beredd att ta itu med flickan som väckt så stor uppmärk-

samhet de senaste dagarna. Det är den nyhetstörstande lokal- och världspressen som sprider den gudomliga nyheten.

Polisen känner igen Bernadette, och ber henne följa med till förhör i en lokal på andra sidan vägen.

Förhöret börjar med namnfrågor, sedan kommer frågan:

– Kan du läsa och skriva?

– Nej.

– Du har alltså sett den heliga jungfrun?

– Jag har aldrig sagt att jag har sett henne.

Den lilla staden Lourdes (ca 15 000 invånare), som ses på det vackra och fint graverade frimärket t.v., är idylliskt belägen i sydvästra Frankrike vid Pyrenéerna. Här fanns redan på romersk tid en befästning på en klippa. Den nuvarande borgen är från 1300-talet.

Märket i mitten visar den berömda Massabielle-grottan med Jungfru Maria-statyn. T.h. ett frimärke utgivet av Vatikanstaten, som visar Rosenkranzbasilikan i Lourdes.

– Bra! Du har alltså inte sett något?

– Jo, jag såg någonting.

– Vad då?

– Någonting vitt.

– Någon eller något?

– Det liknade en ung dam.

– Sade hon något?

– Nej.

– Polismannen kände sig förvirrad.

– Några andra flickor var med dig när du såg något?

– Ja.

– Såg de något?

– Nej.

– Varför?

– Jag vet inte.

– Var hon vacker?

– Ja.

– Hur var hon klädd?

– I något vitt med blått skärp och ett radband i handen.

I fortsättningen försökte polisen med olika beprövade "finter" att beslå Bernadette med lögn. Från sina anteckningar låtsades han läsa upp vad hon sagt.

– Ni ändrar på allt, vad jag har sagt, kommenterade Bernadette.

Polisen blev mer och mer irriterad och började hota och skrika.

– Lyssna nu Bernadette! Du ställer dig själv i dålig dager. Erkänn nu att du inte har sett något!

– Men jag såg ju något, Jag kan ju inte säga något annat.

Utanför lokalen hade en uppreatad folkmassa samlats som stöd för flickan gentemot myn-

digheten. Så småningom fördes flickans far in i lokalen, och polisen överlämnade flickan till honom, som lovade att det skulle bli slut på hennes dumheter.

Men han tog miste. Detta var bara början.

Blev världskänd!

Den 11 februari 1858 är för Bernadette början till ett helt nytt uppslitande liv. Barn kommer att uppkallas efter henne, även i Sverige. Miljoner människor kommer att vallfärda till hennes stad varje år.

Vad hände?

Bernadettes yngre syster berättar:

– Det ligger en tjock dimma över nejden. Vår mor behöver torra vedpinnar till brödbaket.

Jag, min kamrat och Bernadette ger oss ut för att leta. Vi går längs bäcken och över den gistna träbron mot klippan och grottan. Där hittar vi några torra pinnar och gamla ben.

Vi fortsätter in mot grottan med Bernadette bakom oss. Jag vänder mig om och ser henne knäböja med rosenkransen i handen. Jag säger till min kamrat:

– Se på Bernadette, hon ber sina böner.

– Låt henne vara ifred, hon duger inte till något annat, svarar kamraten.

Plötsligt blir Bernadette som vanligt, och frågar:

– Såg ni något?

– Nej, svarar flickorna. Gjorde du?

Detta vykort visar när sjuka och handikappade får välsignelse framför basilikan. Den började byggas 1883 och stod färdig 1889. Den rymmer omkring 1 500 personer.

Från tidig morgon till sen kväll står pilgrimer i kö vid kranarna nära grottan för att först göra korstecknet och be en bön, och sedan dricka, badda ansiktet och fylla sina flaskor med vattnet som fortfarande flödar från den ouslinliga källan.

→ – Ja, jag såg en dam klädd i vitt med en gul ros på fötterna och ett blått skärp. Men säg det inte till mor, för då får jag bara ovelt.

När flickorna kom hem berättade systemen för modern vad Bernadette hade sett. Då åkte den gamla filtsträckarkäppen fram, och ett par snabba rapp på flickorna skulle få slut på Bernadettes löjliga fantasier.

– Dina ögon bedrog dig, fortsatte mamman. Det du såg var nog bara en vit sten.

– Men hon hade ett vackert ansikte och log mot mig, förklarade Bernadette.

Andra uppenbarelsen

Bernadette bara längtade tillbaka till grottan, och efter tre dagar gick hon dit tillsammans med flera flickor. När de kom fram visade sig *Damen* för Bernadette, men flickorna såg ingenting, men blev förskräckta när de såg Bernadette i extas, och skyndade efter hjälp.

Några kvinnor förbarmade sig och tog hand om henne, och lovade att hon skulle få gå tillbaka till grottan igen om ett par dagar.

Tredje uppenbarelsen

Sammanlagt blev det 18 uppenbarelsor år 1858. De flesta utspelades på samma sätt, d.v.s.

Bernadette i extas med enligt många vittnesbörd ett så förklarar skimmer över sig, när *Damen* visade sig under tystnad.

Men några visioner stack ut, nämligen de då *Damen* började tala. Det hände vid den tredje uppenbarelsen. *Damen* sade på traktens dialekt:

– Vill du vara vänlig och komma hit i två veckor?

Dagen därpå var historien på allas läppar och spred sig med vindens hastighet.

Ett nytt budskap

Vid nästa uppenbarelse bad *Damen* Bernadette att gå till prästen och be honom bygga ett kapell vid grottan, och låta folket gå dit i procession och be om bot och bättring.

Men prästen lät förstå att det kunde han inte göra. Han visste ju inte ens vem *Damen* var. Det fick hon först tala om.

Bernadette framförde prästens önskemål, och *Damen* svarade att hon var ”Den obefläckade avlelsen”, vilket Bernadette inte förstod, men upprepade orden hela vägen till prästen, som då förstod vem *Damen* var.

Källan

Vi nästa uppmärksammade uppenbarelse befann sig Bernadette vid grottan igen. Minst

300 personer var redan där, och väntade på att få se något övernaturligt hända vid grottan.

Plötsligt såg de Bernadette röra sig framåt mot grottan. Där såg de hur hon höjde sig och skrapade i sanden. Lite vatten sipprade fram!

Drick och tvätta dig, uppmanade *Damen* Bernadette.

Det kom upp för lite vatten, men redan nästa dag flödade det rikligt ur källan. *Damen* hade alltså visat på en källa, som leget gömd under markytan.

Denna källa skulle snart bli målet för tusentals pilgrimer. Nu skulle också det första otroliga miraklet ske.

En kvinnas ena hand var skadad, och hon kunde inte röra två fingrar. Hon hade hört talas om *Damen* och källan, och begav sig till Lourdes. Hon dopade handen i källvattnet och fick omedelbart tillbaka rörelseförmågan i hela handen.

Undret hade skett!

Detta första mirakel skulle följas av många tillfrisknanden, både av fysiska och psykiska sjukdomar.

Undrens tid var kommen!

Vad hände sedan?

Folk strömmade i allt större skaror till Lourdes. Sjuka och handikappade hade fått nytt hopp. Guds moder, Jungfru Maria, hade själv välsignat en plats här på jorden och gjort ett gudomligt ingripande. Och som ett tecken på detta rinner ständigt det hälsobringande källvattnet som Maria själv manat fram, och som ibland leder till de mest häpnadsväckande helbrägdagrelser.

Men vart tog då Bernadette vägen? De närmaste åtta åren bodde hon hos nunnorna i Lourdes. År 1866 byggdes kapellet i Massabielle-grottan. Vid invigningsmässan deltog Bernadette, som hälsades med stormande applåder vid sin ankomst.

Sina sista år levde hon som nunna vid klostret i Nevers, där hennes liv mest präglades av sjukdom. Hon led av astma, och dog endast 34 år gammal.

Hon kanoniserades 1933. □